

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr.338 og 342 af 20. august 2007.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 338:

"Vil ministeren oplyse, i hvilke omfang, der i årene 2004-2006 er hævet indestående på kapitalpensionsordninger, hvori der er tilbageholdt 40 pct. afgift? Oplysningerne kan gives i form af årets opkrævninger af 40 pct. afgift på kapitalpensionsordninger."

Svar:

I 2004 blev der hævet indestående på 30.297 kapitalpensionsordninger, der samlet udløste en 40 pct. afgift på 1.769.154.020 kr.

I 2005 blev der hævet indestående på 54.163 kapitalpensionsordninger, der samlet udløste en 40 pct. afgift på 3.385.173.525 kr.

I 2006 blev der hævet indestående på 71.455 kapitalpensionsordninger, der samlet udløste en 40 pct. afgift på 5.074.000.586 kr.

Afgiftpligtår	Antal ordninger	Sum afgiftsbeløb
2004	30.297	1.769.154.020
2005	54.163	3.385.173.525
2006	71.455	5.074.000.586

Spørgsmål 342:

"Kan ministeren bekræfte, at det forholdsvis let teknisk vil kunne lade sig gøre at have en forskellige topskattebundgrænse for personlig indtægt fra arbejdsindsats (løn, honorarer og erhvervsmæssigt overskud) og for pensionsudbetalinger."

Svar:

Nej, det kan ikke bekræftes, at det vil være forholdsvis let teknisk at gennemføre den beskrevne model.

Sådanne differentierede bundfradrag ville kræve en nærmere afgrænsning af de indkomster mv., der skulle berettige til enten et højere eller et lavere bundfradrag, og det ville også kræve en udvidelse af antallet af indberetningsrubrikker, fx hvis der skulle tages særligt hensyn til dagpenge, der træder i stedet for arbejdsindkomst, og til forskellige typer af offentlige og private pensionsudbetalinger mv. Tilsvarende er det et problem, at flere rubrikker for udenlandsk indkomst kan omfatte vidt forskellige indkomsttyper.

Da der for den enkelte skatteyder ikke uden videre ville kunne beregnes med samtidige differentierede bundfradrag, ville det formentlig kræve en form for vægtet bundfradrag, når fx en pensionist i samme indkomstår har lønindkomst eller virksomhedsindkomst og pensionsudbetalinger.

Differentierede bundfradrag ville i ægtefællesituationer afføde en række problemstillinger, fx ved beregning af ægtefællers topskat af kapitalindkomst, idet denne beregning sker 'på toppen' hos ægtefællen med den højeste personlige indkomst mv. under hensyntagen til bundfradragets størrelse, hvorefter skatten fordeles mellem ægtefællerne. I tilfælde, hvor ægtefællerne ikke ville have samme bundfradrag, ville der opstå en vilkårlighed i beregningen.

Uanset eventuelle løsninger på beregningsmæssige problemer ville konsekvensen af differentierede bundfradrag være, at opgaven med at præsentere de i forvejen udviklede topskatteberegninger på en rimeligt forståelig måde ville være yderligere vanskeliggjort.